Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS OTTENDE DIREKTIV

af 6. december 1979

om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet

(79/1072/EØF)

(EFT L 331 af 27.12.1979, s. 11)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 2006/98/EF af 20. november 2006	L 363	129	20.12.2006

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995
►**A3**	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecuen. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

RÅDETS OTTENDE DIREKTIV

af 6. december 1979

om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet

(79/1072/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ([1]), særlig artikel 17, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([3]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17, stk. 4, i direktiv 77/388/EØF skal Rådet vedtage fællesskabsregler for tilbagebetaling af den i stk. 3 i nævnte artikel omhandlede merværdiafgift til de afgiftspligtige, der ikke er etableret i indlandet;

det bør undgås, at en afgiftspligtig person, som er etableret i en medlemsstat, definitivt skal afholde den afgift, der i en medlemsstat er faktureret for levering af goder eller præstation af tjenesteydelser, eller som i denne medlemsstat er erlagt for indførsel, og således være udsat for dobbelt beskatning;

der bør gøres en ende på forskellene mellem de bestemmelser, der for tiden gælder i medlemsstaterne, og som ofte er årsag til omlægninger i samhandelen og konkurrencefordrejning;

fællesskabsbestemmelser herom er et fremskridt i retning af faktisk gennemførelse af den frie bevægelighed for personer, goder og tjenesteydelser og bidrager således til at supplere den økonomiske integrationsproces;

sådanne bestemmelser må ikke medføre, at afgiftspligtige behandles forskelligt, alt efter hvilken medlemsstat de er etableret i;

visse former for svig og unddragelse må undgås;

i henhold til artikel 17, stk. 4, i direktiv 77/388/EØF kan medlemsstaterne for så vidt angår de afgiftspligtige, der ikke er etableret på Fællesskabets område, afslå tilbagebetaling eller kræve yderligere betingelser opfyldt herfor; det bør imidlertid undgås, at tilbagebetaling af afgift til disse afgiftspligtige personer finder sted på fordelagtigere vilkår end dem, der er fastsat for afgiftspligtige personer fra Fællesskabet;

([1]) EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.
([2]) EFT nr. C 26 af 1. 2. 1978, s. 5.
([3]) EFT nr. C 39 af 12. 2. 1979, s. 14.
([4]) EFT nr. C 269 af 13. 11. 1978, s. 51.

▼B

i første fase bør man indskrænke sig til at vedtage de fællesskabsretlige gennemførelsesbestemmelser, som er indeholdt i dette direktiv; i disse bestemmelser fastsættes det navnlig, at afgørelser om ansøgninger om tilbagebetaling skal meddeles inden for seks måneder fra indgivelsen, og tilbagebetaling skal finde sted inden for samme frist; i en periode på et år efter sidste frist for iværksættelse af disse foranstaltninger skal Den italienske Republik bemyndiges til at meddele, hvilke afgørelser de kompetente italienske myndigheder skal træffe med hensyn til ansøgninger, der indgives af afgiftspligtige, som ikke er etableret på italiensk område, og de dertil svarende tilbagebetalinger skal finde sted i løbet af ni måneder, for at denne medlemsstat kan omlægge den ordning, der anvendes i øjeblikket, med henblik på anvendelse af fællesskabsordningen;

til supplering af denne fællesskabsordning bør Rådet vedtage yderligere retningslinjer; indtil sidstnævnte træder i kraft tilbagebetaler medlemsstaterne afgiften på transaktioner, der ikke er omfattet af nærværende direktiv, i henhold til de bestemmelser, som de vedtager i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, i direktiv 77/388/EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Som afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, anses ved anvendelsen af dette direktiv enhver i artikel 4, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF omhandlet afgiftspligtig, som i den i artikel 7, stk. 1, første afsnit, første og andet punktum omhandlede periode i det pågældende land hverken har haft hjemsted for sin økonomiske virksomheder eller et fast forretningssted, hvorfra virksomheden er blevet udøvet, eller, i mangel af et sådant hjemsted eller fast forretningssted, sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, og som i samme tidsrum ikke har leveret goder eller præsteret sådanne tjenesteydelser, der må betragtes som foregået i det pågældende land, med undtagelse af:

a) transportydelser og tjenesteydelser i tilknytning til disse transportydelser, som i medfør af artikel 14, stk. 1, litra i), artikel 15 eller artikel 16, stk. 1, afsnit B, C og D, i direktiv 77/388/EØF er afgiftsfritaget,

b) tjenesteydelser i tilfælde, hvor afgiften kun påhviler aftageren i medfør af artikel 21, stk. 1, litra b), i direktiv 77/388/EØF.

Artikel 2

Hver enkelt medlemsstat tilbagebetaler på de i det følgende fastsatte vilkår til enhver afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, men som er etableret i en anden medlemsstat, den merværdiafgift, som er blevet opkrævet for tjenesteydelser eller løsøre, der er leveret ham i indlandet af en anden afgiftspligtig, eller som han er blevet pålagt ved indførsel af goder til landet i det omfang, hvor disse goder og disse tjenesteydelser anvendes til brug ved de i direktiv 77/388/EØF, artikel 17, stk. 3, litra a), og b), omhandlede transaktioner eller de i artikel 1, litra b), omhandlede tjenesteydelser.

Artikel 3

For at modtage tilbagebetaling skal enhver i artikel 2 omhandlet afgiftspligtig person, som hverken har leveret goder eller præsteret sådanne tjenesteydelser, at de må betragtes som foregået i indlandet:

a) til den i artikel 9, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed indgive en ansøgning, der svarer til modellen i bilag A, samt de originale fakturaer eller importdokumenter; medlemsstaterne stiller en vejled-

▼B

ning til rådighed for ansøgerne; denne skal under alle omstændigheder indeholde de i bilag C anførte oplysninger;

b) med en attestation udstedt af administrationen i den stat, hvor han er etableret, bekræfte, at han er merværdiafgiftspligtig i denne stat; såfremt den i artikel 9, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed allerede er i besiddelse af en sådan attestation, behøver den afgiftspligtige dog ikke at indgive nogen ny attestation i det første år efter at administrationen i den stat, hvor han er etableret, har udstedt den første; medlemsstaterne udsteder ingen attestation til afgiftspligtige, der omfattes af afgiftsfrihed i medfør af direktiv 77/388/EØF, artikel 24, stk. 2;

c) skriftligt erklære, at han hverken har leveret goder eller præsteret sådanne tjenesteydelser, at de må betragtes som foregået i indlandet, i løbet af den i artikel 7, stk. 1, første afsnit, første og andet punktum, omhandlede periode;

d) forpligte sig til at tilbagebetale ethvert beløb, som han uretmæssigt har oppebåret.

Artikel 4

Enhver i artikel 2 omhandlet afgiftspligtig person, som i indlandet hverken har leveret goder eller præsteret tjenesteydelser, der må betragtes som foregået i landet, bortset fra sådanne, som er omhandlet i artikel 1, litra a) og b), skal for at opnå tilbagebetaling:

a) opfylde de i artikel 3, litra a), b) og d), omhandlede forpligtelser;

b) skriftligt erklære, at han i den i artikel 7, stk. 1, første afsnit, første og andet punktum, omhandlede periode hverken har leveret goder eller præsteret sådanne tjenesteydelser, at de må betragtes som foregået i indlandet, bortset fra de i artikel 1, litra a) og b), nævnte ydelser.

Artikel 5

Ved anvendelse af nærværende direktiv fastsættes retten til tilbagebetaling af afgiften i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv 77/388/EØF, således som denne anvendes i den medlemsstat, der foretager tilbagebetalingen.

Nærværende direktiv anvendes ikke på levering af goder, der i henhold til artikel 15, nr. 2, i direktiv 77/388/EØF er fritaget eller kan fritages for afgift.

Artikel 6

Medlemsstaterne kan ud over de i artikel 3 og 4 omhandlede forpligtelser ikke pålægge de i artikel 2 omhandlede afgiftspligtige personer andre forpligtelser, end at de i særlige tilfælde skal tilvejebringe de nødvendige oplysninger til vurdering af, hvorvidt ansøgningen om tilbagebetaling er berettiget.

Artikel 7

1. Den i artikel 3 og 4 omhandlede ansøgning om tilbagebetaling skal vedrøre køb af goder eller tjenesteydelser, der er faktureret inden for en periode på mindst tre måneder og højst et kalenderår, eller import der har fundet sted i samme periode. Ansøgningen kan dog vedrøre en periode på under tre måneder, når denne udgør resten af et kalenderår. Ansøgningerne kan ligeledes vedrøre fakturaer eller importdokumenter, som ikke er medtaget i tidligere ansøgninger, og som vedrører transak-

▼B

tioner i det pågældende kalenderår. Ansøgningen skal fremsendes til den i artikel 9, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed senest seks måneder efter udløbet af det kalenderår, hvor afgiften forfaldt til betaling.

Såfremt ansøgningen vedrører en periode på under et kalenderår, men på tre måneder eller derover, må det beløb, den vedrører, ikke være mindre end modværdien i national valuta af 200 europæiske regningsenheder; udgør perioden et kalenderår eller resten af et kalenderår, må beløbet ikke være mindre end modværdien i national valuta af 25 europæiske regningsenheder.

2. Den europæiske regningsenhed er den i finansforordningen af 21. december 1977 ([1]) definerede, således som fastsat pr. 1. januar i det år, hvor den i stk. 1, første afsnit, første og andet punktum, omhandlede periode ligger. Medlemsstaterne kan afrunde de beløb, der fremkommer ved omregning til den nationale valuta, med indtil 10 % op eller ned.

3. Den i artikel 9, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed påtegner eller fakturaer og importdokumenter, for at disse ikke skal kunne anvendes ved en ny ansøgning, og tilbagesender dem inden en måned.

4. Afgørelser om ansøgninger om tilbagebetaling skal meddeles inden seks måneder efter at disse ansøgninger tillige med alle de dokumenter, som i henhold til nærværende direktiv er nødvendige for at behandle ansøgningen, blev indgivet til den i stk. 3 omhandlede kompetente myndighed. Tilbagebetaling skal finde sted inden udløbet af ovennævnte frist, på ansøgerens anmodning enten i den medlemsstat, der foretager tilbagebetalingen, eller i den stat, hvor den pågældende er etableret. I sidstnævnte tilfælde bærer ansøgeren selv bankomkostningerne i forbindelse med overførselen.

Afslag skal begrundes. De kan appelleres til den kompetente instands i den pågældende medlemsstat under de former og inden for de frister, som gælder for klager vedrørende tilbagebetalinger, hvorom afgiftspligtige etableret i denne stat har søgt.

5. Når en tilbagebetaling er opnået på svigagtig eller anden uretmæssig vis, inddriver den i stk. 3 omhandlede kompetente myndighed direkte de uretmæssigt oppebårne beløb samt eventuelle bøder efter den fremgangsmåde, som gælder i den pågældende medlemsstat, med forbehold af bestemmelserne vedrørende gensidig bistand til inddrivning af merværdiafgift.

Ved svigagtig ansøgning, for hvilken der ifølge national lovgivning ikke kan idømmes bøde, kan den pågældende medlemsstat i en periode på højst to år efter indgivelse af den svigagtige ansøgning nægte den pågældende afgiftspligtige enhver senere tilbagebetaling. Ved svigagtig ansøgning, for hvilken der er idømt en bøde, som ikke er blevet betalt, kan den pågældende medlemsstat suspendere enhver senere tilbagebetaling til den pågældende afgiftspligtige, indtil bøden er blevet betalt.

Artikel 8

For så vidt angår afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, har hver medlemsstat ret til ikke at yde disse tilbagebetaling eller til at stille særlige betingelser herfor.

Tilbagebetaling må ikke finde sted på gunstigere betingelser end dem, der gælder for afgiftspligtige personer fra Fællesskabet.

([1]) EFT nr. L 356 af 31. 12. 1977, s. 1.

▼B

Artikel 9

Medlemsstaterne giver på passende måde meddelelse om, hvilken kompetent myndighed der skal modtage de i artikel 3, litra a), og artikel 4, litra a), omhandlede ansøgninger.

De i artikel 3, litra b), og artikel 4, litra a), omhandlede attestationer vedrørende den afgiftspligtiges stilling skal svare til modellen i bilag B.

Artikel 10

Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for senest den 1. januar 1981 at efterkomme dette direktiv. Dette direktiv vedrører kun ansøgninger om tilbagebetaling af merværdiafgift på fakturerede køb af goder eller tjenesteydelser eller indførsler, der er foretaget efter nævnte tidspunkt.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 11

Uanset artikel 7, stk. 4 kan den italienske republik indtil den 1. januar 1982 forlænge fristen i nævnte artikel fra seks til ni måneder.

Artikel 12

Efter høring af medlemsstaterne forelægger Kommissionen i løbet af tre år efter den i artikel 10 nævnte dato Rådet en rapport om gennemførelsen af nærværende direktiv, særlig, artikel 3, 4 og 7.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG A

MODEL

Er dette Deres første ansøgning?

I benægtende fald bedes De anføre registreringsnummer

Indgangsstempel

Den kompetente myndighed, hvortil ansøgningen er rettet ▶

Ansøgning
tilbagebetaling af merværdiafgift

fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet

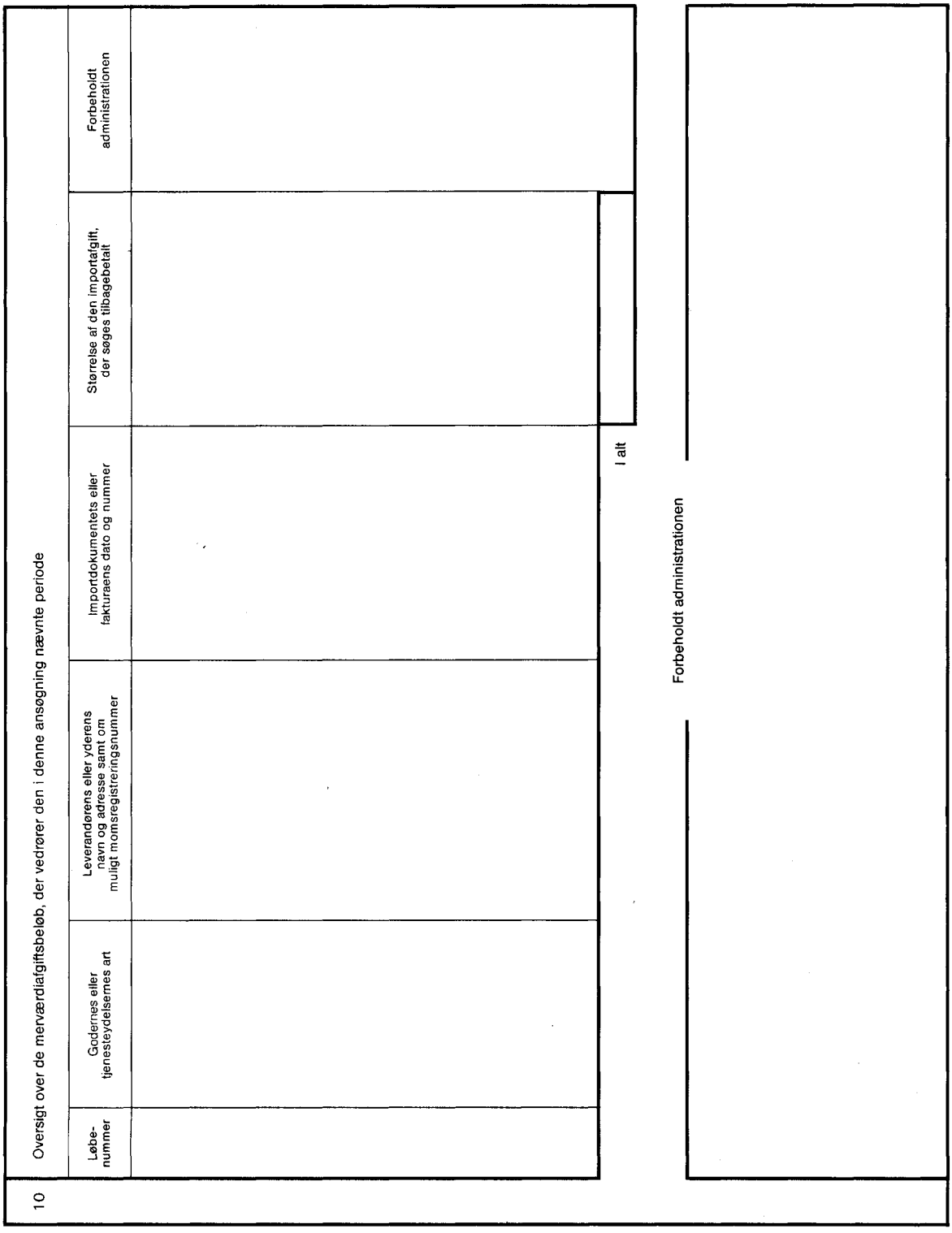
(se vejledning inden De udfylder ansøgningen)

1	Ansøgerens navn og fornavn(e), eller firmanavn Gade og husnummer Postnummer, by, land
2	Arten af ansøgerens virksomhed
3	Afgiftsmyndigheden samt ansøgerens momsregistreringsnummer i det land, hvor han er etableret, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted
4	Ansøgningen vedrører følgende periode ☐ fra måned år til måned år
5	Det samlede beløb (i tal), der søges tilbagebetalt (se detaljeret opgørelse på bagsiden)
6	Ansøgeren anmoder om tilbagebetaling af det i rubrik 5 anførte beløb på den i rubrik 7 anførte måde.
7 (*) Sæt kryds ▶	Ønsket udbetalingsform (*) bankkonto ☐ postgirokonto ☐ ☐ Kontonummer ☐ Pengeinstituttets kode ☐ Kontohaverens navn ☐ Pengeinstituttets navn og adresse
8	Antal bilag ..... fakturaer ..... importdokumenter .....
9	Ansøgeren erklærer: a) at de goder eller tjenesteydelser, der er anført på bagsiden af denne ansøgning, er blevet anvendt af den afgiftspligtige i forbindelse med: .... b) at han i det land, hvor der søges om tilbagebetaling, i den af denne ansøgning omfattede periode: ☐ (*) ikke har leveret goder eller præsteret tjenesteydelser, (*) Sæt kryds ▶ ☐ (*) kun har præsteret tjenesteydelser, for hvilke modtageren alene er afgiftspligtig, ☐ (*) kun har præsteret visse former for transportydelser, der er fritaget for afgift, og visse tjenesteydelser af accessorisk karakter i forhold til nævnte transportvirksomhed; c) at oplysningerne i denne ansøgning er korrekte. Ansøgeren forpligter sig til at tilbagebetale ethvert fejlagtigt udbetalt beløb.

....., den .....

(sted) (dato) (underskrift)

▼B

10
Oversigt over de merværdiafgiftsbeløb, der vedrører den i denne ansøgning nævnte periode
Løbe-nummer
Godernes eller tjenesteydelsernes art
Leverandørens eller yderens navn og adresse samt om muligt momsregistreringsnummer
Importdokumentets eller fakturaens dato og nummer
Størrelse af den importafgift, der søges tilbagebetalt
Forbeholdt administrationen
I alt
Forbeholdt administrationen

▼B

BILAG B

MODEL

ERKLÆRING OM DEN AFGIFTSPLIGTIGES STILLING

Undertegnede .....
(den kompetente myndigheds adresse)

erklærer, at .....
(fulde navn eller forretningsbetegnelse)

.....
(virksomhedens art)

.....
(virksomhedens adresse)

er merværdiafgiftspligtig under følgende registreringsnummer (1) .....

.....
(dato)

Myndighedens stempel og påtegning

.....
(Underskrift, navn og stilling)

(1) Hvis ansøgeren ikke har noget registreringsnummer, skal den kompetente myndighed anføre grunden hertil.

▼B

BILAG C

Fortegnelse over de oplysninger, som den skriftlige vejledning under alle omstændigheder skal indeholde

A. Ansøgningen skal udfærdiges på en formular, som er trykt på et af de officielle fællesskabssprog, men formularen skal udfyldes på et af tilbagebetalingslandets sprog.

B. Ansøgningen skal udfyldes med blokbogstaver og indgives til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat senest den 30. juni i året, der følger efter det år, som ansøgningen vedrører (se nedenfor under D).

C. Registreringsnummeret i tilbagebetalingslandet skal oplyses, såfremt det er ansøgeren bekendt.

►(1) D. Ansøgningen skal indgives til de respektive kompetente myndigheder i:

— Belgien: ...

— Danmark: ...

— Tyskland: ...

— Grækenland: ...

— Spanien: ...

— Frankrig: ...

— Irland: ...

— Italien: ...

— Luxembourg: ...

— Nederlandene: ...

— Østrig: ...

— Portugal: ...

— Finland: ...

— Sverige: ...

— Det Forenede Kongerige: ... ◄

►(2) — Den Tjekkiske Republik: Finanční úřad pro Prahu 1

— Estland: Maksuamet

— Cypern: Υπουργείο Οικονομικών, Τμήμα Τελωνείων, Υπηρεσία Φ.Π.Α.

— Letland: Valsts ieņēmumu dienesta Lielo nodokļu maksātāju pārvalde

— Litauen: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

— Ungarn: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal

— Malta: Id-Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi

— Polen: Drugi II Urząd Skarbowy Warszawa Śródmieście

— Slovenien: Davčni urad Ljubljana

— Slovakiet: Daňový úrad Bratislava I ◄

►(3) — Bulgarien: ...

— Rumænien: ... ◄

E. Ansøgningen skal vedrøre goder eller tjenesteydelser, som er faktureret, eller indførsel, der har fundet sted, i en periode på mindst tre måneder og højst et kalenderår. Den kan dog vedrøre en periode under tre måneder, når denne periode udgør resten af et kalenderår. En sådan ansøgning kan desuden vedrøre fakturaer, som ikke er medtaget i tidligere ansøgninger, når disse vedrører transaktioner i det pågældende kalenderår.

F. I rubrik 9 a) i formularen anfører ansøgeren arten af den virksomhed, til hvilken han har erhvervet goderne eller tjenesteydelserne, der omhandles i ansøgningen om tilbagebetaling af afgift (f.eks. deltagelse i den internationale udstilling ..... i ..... fra ..... til ....., stand nummer ....., eller i international transport af varer fra ..... til ..... den .....).

G. Sammen med ansøgningen indgives en attestation, der er udstedt af myndighederne i den medlemsstat, hvor ansøgeren er etableret, og hvori det bekræftes, at den pågældende er merværdiafgiftspligtig i denne stat. Når den under D nævnte myndighed allerede har en attestation, behøver ansøgeren dog ikke indgive en ny attestation det første år efter indgivelsen af den første.

H. Ansøgningen skal ledsages af originale fakturaer eller importdokumenter med angivelse af de merværdiafgiftsbeløb, som ansøgeren har betalt.

►(1) A2

►(2) A3

►(3) M1

▼B

►(1) I. Ansøgningen kan omfatte flere fakturaer eller importdokumenter, men må dog ikke for året 19.. vedrøre et samlet merværdiafgiftsbeløb på mindre end:

BEF/LUF...
DKK...
DEM...
GRD...
PTE...
FRF...
IEP...
ITL...
NLG...
ATS....
ESP....
FIM...
SEK....
GBP...
►(2) CZK ...
EEK ...
CYP ...
LVL ...
LTL ...
HUF ...
MTL ...
PLN ...
SIT ...
SKK ... ◄
►(4) BGN ...
RON ... ◄

hvis den pågældende periode er højst et kalenderår, men mindst tre måneder,

eller mindre end:

BEF/LUF...
DKK...
DEM...
GRD...
PTE...
FRF...
IEP...
ITL...
NLG...
ATS....
ESP....
FIM...
SEK....
GBP...
►(3) CZK ...
EEK ...
CYP ...
LVL ...
LTL ...
HUF ...
MTL ...
PLN ...
SIT ...
SKK ... ◄
►(5) BGN ...
RON ... ◄

hvis den pågældende periode er et kalenderår eller under tre måneder. ◄

J. Transaktioner i forbindelse med transport er afgiftsfritaget, når de udføres inden for rammerne af international godstransport og specielt — på visse vilkår — transport forbundet med transit, udførsel eller indførsel af goder.

K. Enhver uretmæssig tilbagebetaling kan give anledning til at anvende de bøde- eller straffebestemmelser, der er fastsat i lovgivningen i den stat, som har tilbagebetalt beløbet.

L. Myndighederne i tilbagebetalingslandet forbeholder sig muligheden af at foretage tilbagebetalingen ved check eller postanvisning lydende på ansøgerens navn.

►(1) A2

►(2) (3) A3

►(4) (5) M1